

Az Új Nemzedék munkatársának

helyszini tudósítása a légitámadás

által sújtott városrészekről

Drámai részletek a mentés munkájáról

A romok eltakarítása szünet nélkül folyik

Amint megszólaltak a légi veszély elmúlását jelző szirénák a ragyogó tavaszi napsütésben, egyszerre megélenkült a pesti utca. Előrajzoltak az óvóhelyről az emberek és sápadt arccal kérdegették mindenki: mi történt? Merre jár a háboru vastalpa a főváros köréngetegében?

Az első szép tavaszi napon az ég kéksége alatt angolszász repülőgépek nyomultak be Budapest légtérébe és bombázókkal árasztották el a főváros és környéke egy részét. A lezuhant bombák bérházakat, kórházat, iskolát is eltaláltak és rombadőltek házak, sebesültek és halottak, égő, füstölő romok jelezték, hogy a borzalmas légitámadás merre szántott végig.

A fővárosból kivezető egyik főútvonalon hatalmas tömegek álltak az egyik mellékutca betorkolásánál. Mindjárt az utca elején telitalálat ért egy kétemeletes házat, amely kártyavár módjára dőlt össze és a robbanás ereje az egész épületét az utestre vágta. Óriási porfelhőben zuhant az utestre a nagy bérház és téglák, gerendák, tetőcserepek, üveg, el-

tört bútorok torlaszolták el az egész uttestet.

A bombatámadás lezajlása után néhány perccel egymásután érkeztek ide tüzoltók, rohamisasok katonák, légoltalmi szolgálatot teljesítő leventék és nyomban hozzáfogtak a mentési munkálatokhoz.

— Sokan vannak a romok alatt, — mondotta a kordonon kívül egy fejkendős asszony, aki az összedült házban lakott és csak annak köszönhetette, hogy megmenekült, hogy éppen a fűszeresnél volt, amikor találat érte a kétemeletes bérházat.

A romok eltakarításán serény kezekkel dolgoztak. Csákányokat vágtek a leomlott falak hátába, óvatosan lapátolták a törmeléket, amíg előkerült vérző fejjel az első sebesült.

— Az Istenért... kérek egy kis vizet... — töredezett elő alig érthetően a hangja.

A romok alól egymás után három halottat húztak ki, egy agyonzuzott, összeroncsolt asszonyt és két kisgyermeket. Egymás mellé fektették őket, majd barna csomagolópapírt teritettek rájuk.

A légnyomás ereje kiüti az I. és II. emeletet

A robbanás ereje, amely ezt a házat szétzúzta, olyan óriási légnyomást idézett elő, hogy a főútvonalon az összedőlő épület szomszédságában álló ötemeletes hatalmas bérpalota első és második emeleti részét kiütötte a helyéről. Falakat döntött le és erről a két emeletről az utcai erkélyeket

mintegy 60—80 méterre az uttesten át a szemközti lévő sétátra dobta. Keretéstől szakította ki a dupla ablakokat és ezeket is elröpítette a tér bokrai közé. A kő- és téglatörmelék szétzúttak több padot a sétátéren. Az idezúdult épületrészek között csipkefüggönyök, ablakvánkosok, különféle bútordarabok roncsai is heverték.

Új Nemzedék 1944. IV. 5
Hely) (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Szinte érthetetlen, hogy a légnyomás ijesztő ereje, amely a bérpalota első és második emeletét úgy megrongálta, egyetlen ablakot sem tört be a többi emeleti részen. A negyedik emeleten egy nagy piros fazék áll az ablakpárkányon, még ez sem csuszott le, holott védőrácsa sem volt a párkánynak... Megdöbben emberek állnak az ablakokban a harmadik, negyedik és ötödik emeleten. Szinte alig akarják elhinni, hogy megmenekültek. A nagy bérház földszinti részében mozi van, Rikító plakátján amüsör slágerének címe: „Utolsó pillanat!” A mozinak sem tört be egyetlen ablaküvege sem.

Újságcikkek

Osztályozás	
Tárgy	358.4
Hely	
Idő	"1944"
Személy	
Helyszám	

Megmenekültek az óvóhelyen tartózkodó munkások...

Nem sokkal tovább egy orvosi intézet keramitkockás udvarának közepén roppant méretű tölcseért vágott egy bomba. Még két találat érte ezt az utcát ezen a részen. Egy ipari üzem udvarára hullottak ezek a bombák. Az egyik éppen a légoltalmi pince közelében robbant fel, de csodálatos módon nem tett kárt, úgyhogy az óvóhelyen tartózkodó munkások valamennyien megmenekültek.

Egy háromemeletes épületet itt a közelben ugyancsak bomba ért. Leszakította az épület egyik részét és amikor ott jártunk, utász katonák, leventék, alkalmi munkások dolgoztak a porfelhőben uszó romok eltakarításán.

A romok alatt

— Élő emberek vannak alatta — mondotta egyik csákányos utászkatona, majd hozzátette:

— Mintha segélykiáltásokat hallottam volna!...

Tüzoltók bekapcsolódtak a mentési munkába, a törmelék eltakarítása gyorsan folyt. Csakhamar, sajnos, kiderült, hogy a katona rosszul hallott, mert két

halott került elő a lezuhant fal-törmelék alól.

Budán a villanegyedben is pusztított a támadás. Bezúzott ablakok, leszakadt redőnyök, leomlott falak jelzik, hogy erre is hullottak a bombák.

Zilahi Irén tragédiája

Az egyik villában a kertbe épített óvóhelyet érte telitalálat. Munkások és tüzoltók ássák ki a törmeléket, keresik a bentmaradtakat. Amikor sikerült eltávolítani a romokat, előkerült négy iszonyúan szétrozsolt holttest. Az egyikben a villa tulajdonosának, Benedek László dr. professzornak a feleségét, Zilahi Irént, az ismert színművésznőt ismerik fel. Zilahi Irén az édesanyjával és a villa házmesterével, valamint annak feleségével menekült az óvóhelyre, mikor megszólalt a légiveszélyt jelző sziréna. A művésznő a professzor sófförjét is hívta:

Mindennap olvassa az Új Nemzedék.

— Jöjjön maga is, ne maradjon
kint mert még baj ér!

A soffőr azonban kintmaradt.
A villa oldalfala mellett állva ci-
garettára gyújtott és csodálatos
véletlen következtében megmenekült.
A becsapódó bomba robbanásának
légnyomása felkapta pe-

helyként és mintegy hat-nyolc
méterre a rózsafák közé dobta.
Néhány karcoláson kívül nem tör-
tént baja. Amikor feltápáskodott,
szédülve tántorgott az óvóhely-
hez, majd amikor meglátta a
szörnyű képet, rogyadozó lábakkal
sietett segítségért. Ugyaneb-
ben a villában három kerti mun-
kás is megmenekült. Az egyikre
rázuhant egy üvegtető, de kisebb
sérülésekkel előkerült a cserepek
alól.

Amint a külső városrészekben
fut velünk a taxi, a perifériáról
óriási fekete füstfelhő gomolygott
elénk. A füstoszlop irányában
egy háromemeletes ház elejét
szelte le a felrobbant bomba. Ha-
talmas embertömegek gyalogol-
nak erre felé, mert az ut két ol-
dalán kitört ablakkal, összecsa-
rodott áramszedővel állnak a vil-
lamosok. Teherautók, lovaskocsik
sietnek segítségére a járókelők-
nek, felveszik őket, hogy hamar-
rább érjenek haza, mert most
mindenki siet. Mindenki aggódik,
mi történhetett otthon?

Bombazápor a külvárosban

Az egyik pestkönyeki város-
ban igen súlyos károk keletkez-
tek. Zápor módjára zuhantak itt
bombák, az egyik éppen a város-
háza épületét érte. Kiszakította a
középső részét, csak a két tornya
maradt épen. Igen sok utcában
dőltek romba kis családi házak,
hatalmas bombatölcsérek szántot-
ták bele a kertekbe, ahol éppen
megkezdtek a tavaszi munkát.
Tűzoltók, mentők dolgoznak min-
denütt és hosszú sorban feksze-
nek a romok mellett a halottak.
Üvegtörmelék ropog a lábunk
alatt, a pusztulás és halál képe
rémit a néhány órával ezelőtt még
oly békés, tavaszi napfényben
uszó külvárosban.

Emberfeletti, hősi munkát vé-
geztek a légítámadás napján a
tűzoltók, utázkatonák, mentők,
leventék és az önkéntes munkás-
hadsergek. Egyszerűen öltözött
emberek mellett csakánnyal, la-
páttal a kezében dolgozott a tiszt-
viselő, tanár, a lelkes. Nem volt
társadalmi különbség, a vérnek,
pusztulásnak, a romhalmazoknak
a szomszédságában mindenütt ki-
virágzott az emberi szolidaritás.

Budapest és a főváros-környék
a súlyos légítámadás tüzkészül-
ségén úgy esett átt, hogy meg-
örizte svémántkeményen lelké-
nek szilárdságát.

A romok eltakarítása szünet
nélkül folyik. Több helyen érték
bombák a külső városrészekben
és Budapest elővárosaiban a vil-
lamospályatestet. Egyik helyen a
sint görbitette össze a robbanás
vasmarka, másik helyen leszaki-
totta a talpfákról és egy épen
maradt ház tetejére dobta.

Füst és korom szállt fel az
egyik utcából. Ide gyújtóbomba
esett és lángralobbantott egy
házat.

A fővárosban és a környékén
több épület rongálódott meg. A
robbanás sok helyen átszakította
a vízvezetéket és zuhogva ömlött
a víz az uttestre. Mentőautók
vágattak mindenfelé, bekötözött
fejű, felkötött karu sebesülteket
lehetett látni az elsuhanó gép-
kocsik ablakából, katonai autók
robogtak a bombatámadás által
sújtott városrészekben. Sajnos,
fekete autókat is látni, amelyek
a halottakat szállították...

A nappali borzalmas támadás
után alig, hogy beköszöntött az
éjtszaka, újra megszólaltak a szí-
rénák, bömbölni kezdtek a lég-
elhárító ágyuk. Ennek a támadás-
nak a nyomát hatalmas, felvörös-
södő tűz jelezte, mikor véget ért
a légiveszély.